

SPITS VAN 42 BATINF WAS EEN GEPANTSERDE VUIST

*Stootkracht en snelheid
op de voorgrond*

EEN geheel gemotoriseerd 42 Bat. Limburgse Jagers stond onder bevel van majoor C. R. Dassen, maandagmorgen 1 februari met alle benodigde voertuigen opgesteld langs de Paalberg achter de legerplaats Ermelo. Het was een colonne van meer dan 12 km lengte, die reikte over Speulde en Garderen tot Uddel. Dit bataljon zou ten aanschouwe van een groot aantal officieren van 4 Div. als voorhoedebataljon optreden en met de grootste speed, ondanks vijandelijke tegenstand, de Elspeetse, de Doornspijkse en Oldebroekse heide opmarcheren.

Het infanteriebataljon was voor deze gelegenheid versterkt met een peloton tanks van 41 Tankbat, een tankdozer van 41 Geniebat, een batterij van 41 Afdva, terwijl voor het vervoer van de infanterie een peloton van een transportbataljon was ingeschakeld. De tegenpartij werd gevormd door 102 Verkbat en het pionierspeloton van 41 Batinf. Het interessante bij deze demonstratie van het bataljon als voorhoede was de samenstelling van de spits, welke steeds snel kleine vijandelijke weerstand moest breken. Deze werd gevormd door het peloton tanks (Centurions), een tirailleurgroep een infanteriepioniergroep en de tankdozer. Commandant van de spits was de commandant van het peloton tanks, in dit geval kornet P. L. de Jong. Het geheel vormde een sterke gepantserde vuist, welke bijzonder snel kon optrekken en onmiddellijk tot actie kon overgaan tegen de eveneens gepantserde vijand. Zo zag men bij de aanval op de Doornspijkse heide de tankdozer een lichte hindernis opruimen, de pioniers een mijnenveld neutraliseren, de tanks snel oprukken, uitzwenken en het vuur op de vijand openen, tevens dekking verlenend aan de tirailleurgroep. Dank zij de steun

van de Centurions nam de gehele actie maar heel weinig tijd in beslag, terwijl vrij nauwkeurig kon worden nagegaan, waar zich de vijandelijke opstellingen bevonden en hoe sterk de vijand te naastebij was. Onmiddellijk na de eerste gevechtsaanraking trok bovendien de commandant van het voorste echelon (in dit geval kapitein jhr. A. W. Snoeck, commandant C-compagnie) naar voren voor een beoordeling van de toestand en het daarna inzetten van zijn troepen tot het opruimen van de vijandelijke weerstand. Toen in de middaguren op de besneeuwde en bevroren Oldebroekse heide de tegenstand te sterk bleek voor alleen het voorste echelon zag men hoe de bc, majoor Dassen, zijn bevelen uitgaf voor een bataljonsaanval, die zich hierna volgens de regelen der krijgskunst in zeer korte tijd ontplooidde.

Generaal-majoor F. v. d. Veen, commandant 4 Div, onder wiens leiding de demonstratie plaatsvond, gaf ons nog een korte toelichting. Hij legde er de nadruk op, dat hier geen revolutionaire nieuwe methode wordt toegepast, maar dat alleen op basis van de bestaande voorschriften gestreefd wordt naar een systeem, waarbij stootkracht en snelheid op de voorgrond staan.

Niet de infanterie te voet die, als zij vuur ontvangt, in dekking gaat en de zich achterwaarts bevindende tanks te hulp moet roepen, waardoor kostbare tijd verloren gaat, maar de tanks zelf moeten de spits vormen, met infanterie en pioniers. Dan kan men pantser tegenover pantser stellen en ogenblikkelijk tot actie overgaan. Het snel naar voren komen van de betrokken commandanten voor een beoordeling van de toestand en het dadelijk daarna uitgeven van bevelen is uiteraard een eerste vereiste bij dit systeem. R.

Tankdozer en infanteriepioniers banen de weg voor het voorste echelon.

Van boven naar beneden:

Tanks gaan op de Doornspijkse heide tot actie over.

Majoor Dassen geeft zijn bevelen uit.

De infanterie wordt naar voren gebracht.

Opmars der infanterie op de besneeuwde Oldebroekse heide.